

Csávossy György

Sirató

Lászlóffy Aladár emlékére

A szavak és az értelem
itt bújócskázik szüntelen,
a nap s a hold fogyatkozik,
ez követel, az tartozik.

És minden, minden relatív,
kosárba dobott papírív,
a kozmosz titka, mely ma hív,
egy infarktus előtti szív.

Századok pora és korom
ül annyi kínban szült soron —
mivel lett jobb a vak világ,
az örök dérben száraz ág?

De álmok s bánatok felett
ég egy csöpp lelkiismeret
és valaki, most egyedül
egy jobb csillagért üdvözül.

2009. június

Molnos Dalma grafikája

Csire Gabriella

Mondák és históriák

A SZULTÁN EBÉDJE

Sereget gyűjtött a szultán és a határ mentén lesátorozott. Teltek a napok, múltak a hetek, de mintha csak gyökeret eresztettek volna a törökök. Semmi se mozdult a táborban. Mátyás királyt gondolkodóba ejtette a hatalmas sereg, amely nem támad, de nem is vonul el. De akkor mire vár? Az is lehet, hogy épp arra számít: a magyar haderő szánja rá magát az első lépésre.

Mátyás elhatározta, hogy szétnéz kicsit: török ruhát öltött és belopakodott, hű emberével együtt, az ellenség táborába. Gyorsan elvegyült az élelmiszert szállítók közé, és árpát árult napestig, a császár sátrának a közelében. S mit lát? Épp az ebédet hozzák az étekgótok, pompásabbnál pompásabb ételeket tálnak fel a szultánnak. Alkonyodott, mire a lakmározás véget ért.

Tudta már a király, mit kell tennie. Éjnek idején, hű emberével együtt visszavert katonáihoz. Rögtön tollat fogott, hogy levelet írjon a török császárnak. A pecsétetes levélben ez állt:

„Ebül végzed, ha elaggott ebként vigyázol táborodra! Tegnap mindent kikémleltem. Előttem nincs már titkod. S hogy lásd, igazat állítok: huszonegy étekgód huszonegy fogásos ebédet hordott fel, míg sátorod közelében álltam.”

A szultán kiejtette remegő kezéből a pecsétetes levelet. Ijedten pislogott ki a sábornyíláson. Úgy látta, árulók és kémek figyelik minden mozdulatát. És azonnal elrendelte a sátorbontást.

A hatalmas török sereg, elrémült vezérével az élen, sátrat-ágyút odahagyva, még aznap elmenekült. Így járt túl Mátyás király a török császár eszén.

SZILÁGYI MIHÁLY ÉS A ROSSZAKARÓK

Fiatal volt még Mátyás király, amikor azzal bízta meg nagybátyját, hogy a török veszedelem ellen népes hadat toborozzon, fegyvereket készíttessen és gondoskodjon katonái számára bőséges élelemről. Szilágyi Mihály, az ország kormányzója, mindjárt zsoldot hirdetett és felszólította a végvárok védelmére az egész Alföldet.

De amíg távol volt a királyi udvartól, Mátyás megneheztelt édes rokonára. Ki tudná megmondani, mi gerjesztette föl haragját! A fondorkodó főurak hetet-ha-
